

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 1/2008

Auglýsingar Leikbæjar með fullyrðingunni „Landsins mesta úrval af leikföngum“

I.

Málavextir

Leikbær hefur ítrekað í auglýsingum sínum notað lýsingarorð í efsta stigi með fullyrðingunni „Landsins mesta úrval af leikföngum“. Hefur Neytendastofa krafist fyrirtækið sannana fyrir fullyrðingunni en að öðrum kosti að hætta notkun hennar sbr. bréf stofnunarinnar til Leikbæjar dags. 10. mars 2006, 13. desember 2006 og 13. janúar 2007.

Með bréfi Neytendastofu, dags. 7. desember 2007, var með vísan til 6. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, þess enn óskað að Leikbær færði sönnur á fullyrðinguna sem finna má nú á vefsíðu fyrirtækisins, www.leikbaer.is, en að öðrum kosti að hætta að nota fullyrðingar af þeim toga í auglýsingum.

Í bréfinu kom jafnframt fram að það væri mat Neytendastofu að fullyrðingar í efsta stigi lýsingarorðs væru í andstöðu við lagagreinina gæti auglýsandi ekki með auðveldum hætti fært sönnur á fullyrðingar sínar. Var Leikbæ gefinn tíu daga frestur til að koma að skýringum eða hætta notkun á fullyrðingunni.

Engar athugasemdir bárust stofnuninni innan tilskilins frests og enn hefur fullyrðingin ekki verið fjarlægð af vefsíðu fyrirtækisins.

II.

Niðurstaða

Í lögum nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins er í 6. og 7. gr. að finna almenn skilyrði sem auglýsingar, og aðrar upplýsingar, þurfa að uppfylla.

Eftirlit með framangreindum ákvæðum heyrði áður undir stjórnslu Samkeppnisstofnunar og áfrýjunarnefnd samkeppnismála. Frá 1. júlí 2005 fer Neytendastofa og áfrýjunarnefnd neytendamála með eftirlit og framkvæmd laganna. Eldri fordæmi hafa þó fullt gildi enda lögin að efni til óbreytt.

Í úrskurði áfrýjunarnefndar samkeppnismála nr. 15/1998, *Logaland gegn samkeppnisráði*, segir m.a.:

„Sú regla sem fram kemur í 21. gr. samkeppnislaga [núverandi 6. gr. laga nr. 57/2005], er réttilega skýrð svo, að í henni felist að meginstefnu vísun til þess að á seljanda (auglýsanda) vöru hvíli sönnunarbyrði um að þær fullyrðingar eða upplýsingar sem hann lætur fylgja vöru sinni séu sannar, enda á hann oftast mun auðveldara með að sanna það atriði en samkeppnisyfirvöld. Er þessi meginregla um sönnunarbyrði á þessu sviði, sem þó verður að beita með þeim takmörkunum sem kunna að leiða af [...] reglum um rannsóknar- og leiðbeiningarskyldu stjórnvaldsins, jafnframt hefðhelguð hér á landi sem og í grannlöndum okkar og er hún sums staðar beinlínis lögbundin.“

Á 6. gr. laganna því við í þessu máli og ber Leikbæ að sanna fullyrðingu sína skv. henni.

Í 7. gr. laganna er fjallað um að samanburðarauglýsingar séu allar þær auglýsingar þar sem beint eða óbeint er vísað til keppinautar eða vöru eða þjónustu sem keppinautur býður. Samanburðarauglýsingar eru leyfðar að uppfylltum nánar tilteknum skilyrðum t.d. að vera ekki villandi. Auglýsing með lýsingarorði í efsta stigi vísar óbeint til keppinauta og er því í eðli sínu samanburðarauglýsing.

Skv. framansögðu hefur Neytendastofa lagt það mat á 6. og 7. gr. laga nr. 57/2005 að auglýsingar eða upplýsingar sem innihalda fullyrðingu í efsta stigi lýsingarorðs geti verið til þess fallnar að vera villandi fyrir neytendur. Fer Neytendastofa því fram á að fyrirtæki færi sönnur á fullyrðingar sem stofnunin telur hugsanlega vera brot á 6. og 7. gr.

Í ákvörðun Neytendastofu nr. 1/2006, *Auglýsingar Nóatúns ehf. „bestir í fiski“*, segir m.a.:

„Auglýsingar sem innihalda ósannaðar fullyrðingar gefa neytendum rangar og villandi upplýsingar sem settar eru fram til að hafa áhrif á eftirspurn vara. Þá eru slíkar auglýsingar ósanngjarnar gagnvart neytendum og keppinautum þar sem verið er að skírskota til óviðkomandi mála. Eins og fram hefur komið hér að framan hefur Nóatún í engu reynt að færa sönnur á fullyrðingu auglýsinganna um að verslanir Nóatúns séu „bestar í fiski“. Þá tekur Neytendastofa fram að fyrirtæki verða að tryggja að allar forsendur fullyrðinga sem birta á í auglýsingum liggi fyrir áður en ráðist er í gerð

auglýsinga. Þannig er ekki nægjanlegt að taka til við að afla gagna eftir að athugasemdir berast við auglýsingar. Neytendastofa hefur því ekki annarra kosta vól en að úrskurða að fullyrðing Nóatúns „bestir í fiski“ sé ósönn og brjóti því í bága við ákvæði 6. og 7. gr. laga um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum.“

Sem að framan greinir hafa Neytendastofu ekki borist skýringar frá Leikbæ vegna athugasemda stofnunarinnar og hefur fyrirtækið því ekki fært sönnur á fullyrðingu sína og ekki hætt notkun hennar þrátt fyrir kröfur stofnunarinnar þar um. Í ljósi þess og með vísan til alls framangreinds er fullyrðing Leikbæjar „Landsins mesta úrval af leikföngum“ brot á ákvæði 6. og 7. gr. laga nr. 57/2005.

Með vísan til 2. mgr. 16. gr. laga nr. 57/2005 bannar Neytendastofa Leikbæ að nota fullyrðinguna „Landsins mesta úrval af leikföngum“ í auglýsingum, í fjölmiðlum, auglýsingabæklingum, á vefsíðu sinni eða með nokkrum öðrum hætti að viðlögðum dagsektum skv. 23. gr. laga nr. 57/2005 sem hljóðar svo:

„Ef ekki er farið að ákvörðun sem tekin hefur verið samkvæmt þessum lögum getur Neytendastofa ákveðið að sá eða þeir sem ákvörðunin beinist gegn greiði dagsektir þar til farið verður að henni. Ákvörðun um dagsektir skal tilkynnt bréflaga á sannlegan hátt þeim sem hún beinist að.“

III.

Ákvörðunarorð:

„Leikbær ehf., kt. 440196-3499, Fjarðargötu 13-15, Hafnarfirði, hefur með notkun fullyrðingarinnar „Landsins mesta úrval af leikföngum“ í auglýsingum brotið gegn ákvæðum 6. og 7. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins.

Með vísan til 2. mgr. 16. gr. laganna bannar Neytendastofa Leikbæ að nota fullyrðinguna.

Leikbær skal innan sjö daga fara að ákvörðun þessari. Verði það ekki gert innan tilskilins frests mun Neytendastofa leggja dagsektir á Leikbæ ehf., með heimild í 23. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Skal Leikbær frá þeim tíma greiða í ríkissjóð 50.000 krónur á dag þar til farið hefur verið að ákvörðun þessari.“

Neytendastofa, 28. janúar 2008